

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิด และเอกสารต่างๆ รวมไปถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย และสนับสนุนผลการวิจัย ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดเผยรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตามแบบ Global Reporting Initiative (GRI)
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและการทำนายตัวแปร
- 2.5 ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai)
- 2.6 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 2.7 กรอบแนวคิดของการศึกษา

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) (Jensen & Meckling, 1976; Fama & Jensen, 1983; อังถึงฉีรพร ทองชะ โขก, 2556)

ทฤษฎีตัวแทนเป็นการอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่เกิดจากความยินยอมพร้อมใจระหว่างบุคคลสองฝ่ายโดยที่ฝ่ายแรกคือตัวการ (Principal) เป็นผู้ถือหุ้นหรือผู้ลงทุนของบริษัทที่ได้มอบอำนาจการบริหารจัดการบริษัทให้กับฝ่ายที่สองซึ่งเรียกว่าตัวแทน (Agent) เป็นฝ่ายจัดการ ทำหน้าที่บริหารจัดการบริษัทแทนผู้เป็นเจ้าของบริษัท ซึ่งทฤษฎีตัวแทนมีความสัมพันธ์ต่อความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัท โดยมุ่งเน้นให้ตัวแทน (Agent) หรือฝ่ายจัดการ ต้องให้ความสำคัญในการแสดงความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น (Shareholders) หรือตัวการ (Principal) เพราะเป็นความชอบธรรม (Legitimized) ที่จะต้องได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนขององค์กร (Alchian & Demsetz, 1972) ดังนั้นความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวคิดของทฤษฎีตัวแทนจึงมุ่งเน้นให้เกิดกำไรสูงสุด (Profit Maximizing Management) เพื่อสร้างความมั่งคั่ง และการเติบโตแก่บริษัทและผู้ถือหุ้น โดยบริษัทจะปฏิบัติตามที่กฎหมายระบุเท่านั้น ซึ่งผลจากการแยกความเป็นเจ้าของ

บริษัทและการบริหารบริษัทออกจากกันจึงส่งผลให้เกิดปัญหาตัวแทน (Agency Problem) เนื่องจากผู้เป็นเจ้าของบริษัทไม่สามารถจะติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของตัวแทนหรือผู้จัดการได้อย่างใกล้ชิด โดยเกิดเป็นปัญหาการขัดแย้งของผลประโยชน์ และความเกี่ยวข้องกันระหว่างตัวการและตัวแทน (Fama & Jensen, 1983) ถึงแม้ปัญหาจะเกิดขึ้นแต่สามารถลดระดับความรุนแรงลงได้ผ่านกลไกของติดตามการควบคุม การจัดการ ด้วยการกำกับดูแลบริษัท โดยการนำนโยบายการกำกับดูแลของบริษัทไปปรับใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต้องอาศัยผู้นำโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้นำที่มีคุณลักษณะแบบเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ในการสร้างกลไกการกำกับดูแลบริษัทเกิดจากการผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Low & Cowton, 2004) เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายตัวแทนให้ปฏิบัติงานหรือตัดสินใจให้เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตัวการ ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัท (Corporate Social Responsibility) และเป็นทฤษฎีที่เชื่อมโยงถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสร้าง ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทซึ่งประกอบด้วย การกำกับดูแลบริษัท (Corporate Governance) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Engagement)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557)

ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร คือ การดำเนินกิจการภายใต้หลักจริยธรรมและการจัดการที่ดี โดยรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับใกล้และไกล อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยระดับของความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือ (CSR) หากพิจารณาโดยใช้เกณฑ์กระบวนการ (Process) สามารถจำแนกการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจได้เป็น 3 รูปแบบ

“CSR after process” คือ การดำเนินกิจกรรมของธุรกิจเพื่อสร้างประโยชน์แก่สังคมในด้านต่างๆ โดยเป็นกิจกรรมที่แยกออกมาต่างหากจากการดำเนินธุรกิจหลักขององค์กร เช่น กิจกรรมอาสาสมัครที่นำพนักงานขององค์กรไปดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม เช่น การปลูกป่าชายเลน การสร้างฝายทดน้ำ หรือการแบ่งปันพื้นที่ส่วนหนึ่งของโรงงานให้ชุมชนได้ใช้ประโยชน์ด้วยการนำสินค้าที่ผลิตได้มาจำหน่ายแก่พนักงาน หรือใช้เป็นพื้นที่ในการออกกำลังกาย เป็นต้น

“CSR in process” คือ การดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในกระบวนการดำเนินธุรกิจหลักขององค์กร โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างคุณค่า

ให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจทั้งภายในและภายนอกองค์กร อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนร่วมกัน

“CSR as process” คือ เป็นการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งก่อตั้งขึ้นเพื่อมุ่งสร้างประโยชน์ต่อสังคมเป็นสำคัญ เช่น มูลนิธิ สมาคมการกุศล กิจกรรมเพื่อสังคม (Social enterprise) เป็นต้น

การปฏิบัติเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมสามารถจำแนกได้เป็น 4 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 Mandatory level : ข้อกำหนดตามกฎหมาย (Legislation) หมายถึงธุรกิจมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเช่นกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคกฎหมายแรงงานการจ่ายภาษี เป็นต้น

ระดับที่ 2 Elementary level : ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ (Economic profit) หมายถึงธุรกิจต้องคำนึงถึงความสามารถในการอยู่รอดและการสร้างผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นซึ่งในระดับนี้ธุรกิจควรหมั่นตรวจสอบว่ากำไรที่ได้มานั้นต้องไม่ได้มาจากการเบียดเบียนสังคม

ระดับที่ 3 Preemptive level : จรรยาบรรณทางธุรกิจ (Code of conduct) หมายถึงธุรกิจสามารถสร้างผลกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้นได้ในอัตราที่เหมาะสมและผู้ประกอบธุรกิจได้ใส่ใจในการที่จะสร้างประโยชน์ตอบแทนแก่สังคมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมใกล้ที่อยู่รอบข้างสถานประกอบการของธุรกิจซึ่งมักมีความคาดหวังว่าจะได้รับการดูแลหรือเอาใจใส่จากผู้ประกอบธุรกิจ

ระดับที่ 4 Voluntary level : ความสมัครใจ (Voluntary action) หมายถึง การดำเนินธุรกิจควบคู่กับการปฏิบัติตามแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยความสมัครใจไม่ได้ถูกเรียกร้องจากสังคมแต่อย่างใดซึ่งในระดับนี้การดำเนินธุรกิจอยู่บนพื้นฐานของการให้ความสำคัญต่อประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสังคมจากธุรกิจขององค์กร

ธุรกิจจำเป็นต้องดำเนินการให้ได้ตามระดับที่ 1 เป็นพื้นฐานส่วนการพัฒนาไปสู่ระดับที่ 2-4 นั้นเป็นไปตามความพร้อมและการให้ความสำคัญของธุรกิจ ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันไปในแต่ละธุรกิจ

โดยจะมีหลักการปฏิบัติการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตามกรอบร่างการรายงานมาจากหลักการรายงานสากล GRI โดยมีเนื้อหาที่แนะนำให้รายงานประกอบด้วย 10 หัวข้อ 8 หลักการประกอบไปด้วย (สถาบันไทยพัฒนา, 2557)

หัวข้อที่ 1 การกำกับดูแลกิจการที่ดี

หัวข้อที่ 2 หลักการที่ 1 การประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรม คือ เป็นการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมของบริษัทที่มีต่อองค์กรอื่น ทั้งหน่วยงานภาครัฐ หุ่นส่วนทางธุรกิจ คู่ค้า ผู้ส่งมอบ ผู้รับเหมา ลูกค้า คู่แข่งขัน และบรรดาสมาคมที่สังกัดอยู่ เพื่อส่งเสริมให้เกิดผลในทางที่ดีหรือในทางบวก โดยใช้ภาวะผู้นำผลักดันให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคมในขอบเขตที่บริษัทสามารถดำเนินการ

หัวข้อที่ 3 หลักการที่ 2 การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน คือ เป็นข้อปฏิบัติที่แสดงถึงการประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรมที่ถูกยกขึ้นมาให้เป็นหัวข้อหลัก ซึ่งบริษัทควรเปิดเผยการดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันไม่ให้เกิดการดำเนินธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การทุจริตเป็นหัวข้อแยกต่างหากจากหัวข้อความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ ตัวอย่างของการทุจริต ได้แก่ การให้สินบนในทุกรูปแบบ แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือระหว่างบุคคลในภาคเอกชนด้วยกันเอง การมีผลประโยชน์ทับซ้อน การฉ้อโกง การฟอกเงิน การชกชอก การปกปิดข้อเท็จจริงและขัดขวางกระบวนการยุติธรรม และการใช้อิทธิพลเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์อันมิชอบ

หัวข้อที่ 4 หลักการที่ 3 การเคารพสิทธิมนุษยชน คือ เป็นการเคารพสิทธิขั้นพื้นฐานที่จำแนกเป็นสองหมวดใหญ่ คือ หมวดสิทธิของพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งหมายรวมถึง สิทธิในชีวิตและเสรีภาพ ความเสมอภาคในกฎหมาย เสรีภาพในการแสดงออก และหมวดสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึง สิทธิในการทำงาน สิทธิที่พักได้รับอาหาร สิทธิในสุขภาพตามมาตรฐานสูงสุดเท่าที่เป็นได้ สิทธิในการศึกษาและสิทธิด้านสวัสดิการสังคม

หัวข้อที่ 5 หลักการที่ 4 การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรม คือ เรื่องของนโยบายและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับงานที่ได้ดำเนินการภายในองค์กร โดยองค์กรหรือในนามขององค์กร ซึ่งรวมถึงงานรับเหมาช่วง ข้อปฏิบัติด้านแรงงานในหัวข้อนี้ หมายรวมถึง การสรรหาและการเลื่อนตำแหน่งคนงาน วิธีดำเนินการทางวินัยและการร้องทุกข์ การโอนและการโยกย้ายคนงาน การเลิกจ้าง การฝึกอบรมและการพัฒนาฝีมือแรงงาน สุขภาพอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รวมทั้งนโยบายและข้อปฏิบัติอื่นใดที่ส่งผลต่อสภาพการทำงาน โดยเฉพาะเรื่องเวลาการทำงานและค่าตอบแทน ตลอดจนการยอมรับในการจัดตั้งกลุ่มแรงงาน การมีตัวแทน การมีส่วนร่วมของทั้งองค์กรนายจ้างและแรงงานในการเจรจาต่อรองร่วม การเจรจาทางสังคม และการร่วมปรึกษาหารือไตรภาคี

หัวข้อที่ 6 หลักการที่ 5 ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคร คือ ความรับผิดชอบในตัวผลิตภัณฑ์และบริการที่บริษัทผลิตจำหน่ายหรือให้บริการแก่ผู้บริโภครในประเด็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดที่เป็นธรรม การคุ้มครองสุขภาพและความปลอดภัย การบริโภครที่ยั่งยืน การระงับข้อพิพาทและการชดเชยการคุ้มครองข้อมูลและความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคร การเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการที่จำเป็น การตอบสนองความต้องการของผู้บริโภครในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มด้อยโอกาส รวมทั้งการให้ความรู้แก่ผู้บริโภคร

หัวข้อที่ 7 หลักการที่ 6 การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม คือ การคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดจากการตัดสินใจและการดำเนินงานขององค์กรในแง่ของการใช้ทรัพยากร ถิ่นที่ตั้งของสถานประกอบการ มลภาวะและของเสีย รวมถึงผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กรต่อแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของพืชและสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ทั้งนี้ การลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมควรดำเนินการในลักษณะบูรณาการ โดยพิจารณาทั้งนัยทางเศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ สิ่งแวดล้อม ทั้งทางตรงและทางอ้อม

หัวข้อที่ 8 หลักการที่ 7 การร่วมพัฒนาชุมชนหรือสังคม คือ เป็นเรื่องที่ถูกผนวกไว้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยชุมชนและสังคมที่บริษัทเข้าร่วมพัฒนา อาจอยู่นอกแผนที่ผู้มีส่วนได้เสียในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กร เนื่องจากองค์กรต้องการเข้าร่วมพัฒนาในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียหนึ่งในชุมชน และมีผลประโยชน์ร่วมกับชุมชน ทั้งนี้ การพัฒนาชุมชนไม่ได้จำกัดในแง่ของการบริจาคเพื่อการกุศล เท่านั้น

หัวข้อที่ 9 หลักการที่ 8 การมีนวัตกรรมและเผยแพร่วัตกรรม คือ เป็นการนำความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์การดำเนินงานด้าน CSR มาพัฒนาปรับใช้และคิดค้นให้เกิดนวัตกรรมทางธุรกิจที่สามารถสร้างประโยชน์ จิตความสามารถทางการแข่งขัน และมูลค่าเพิ่ม ทั้งต่อธุรกิจและสังคมไปพร้อมๆ กัน

หัวข้อที่ 10 การจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดเผยรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตามแบบ Global Reporting Initiative (GRI)

2.3.1 การเปิดเผยรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557)

การเปิดเผยข้อมูลหรือการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทยุคใหม่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้มีส่วนได้เสียของธุรกิจโดยลักษณะของการรายงานแบ่งเป็น 3 รูปแบบได้แก่

1. Financial Reporting

เดิมบริษัทจดทะเบียนมุ่งเน้นการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินหรือผลประกอบการที่เป็นตัวเลขในรูปแบบรายงานทางการเงินในรายงานประจำปี (Annual report) เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรไม่ว่าจะเป็น ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน คู่ค้า พันธมิตรทางธุรกิจ ผู้สนับสนุนทางการเงิน ตลอดจนผู้บริหารและพนักงานเห็นว่าธุรกิจมีศักยภาพในการแข่งขันและการเติบโตเป็นอย่างไร ซึ่งสะท้อนอยู่ในข้อมูลผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัท

2. Non-financial Reporting

ปัจจุบันการพิจารณาความสามารถในการเติบโตและศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจมีมุมมองที่ขยายขอบเขตมากขึ้น ไม่ได้พิจารณาเพียงแต่ผลประกอบการทางการเงินเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป หากแต่ต้องมองให้ครอบคลุมถึงการดำเนินงานของธุรกิจที่ให้ความสำคัญกับการสร้างคุณค่าทั้งในมิติของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้สามารถสะท้อนนโยบายทิศทางกระบวนการ และผลกระทบทั้งในเชิงบวกและลบจากการดำเนินงานของธุรกิจอย่างครอบคลุมครบทุกมิติ ผ่านเอกสารรายงานในหลากหลายรูปแบบ เช่น

- รายงานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR report)

- รายงานการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development report : SD report)

- รายงานแห่งความยั่งยืน (Sustainability report)

- รายงานความเป็นพลเมือง (Citizenship report)

- รายงานไตรกำไรสุทธิ (Triple bottom line report)

- Global Reporting Initiative (GRI) เป็นแนวทางการจัดทำรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหรือรายงานแห่งความยั่งยืนที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลมากที่สุดคือกรอบการรายงานตามแนวทางของ Global Reporting Initiative (GRI)

3. Integrated Reporting

รายงานแบบบูรณาการ (Integrated report) เป็นรูปแบบรายงานที่กำลังเริ่มพัฒนาขึ้นในต่างประเทศซึ่งไม่ได้เป็นเพียงการนำเนื้อหาหรือประเด็นที่นำเสนอในรายงานประจำปีและรายงานแห่งความยั่งยืนมารวมกันไว้หรือเป็นข้อมูลบัพยอกของรายงานทั้งสองประเภทแต่เนื้อหาของรายงานแบบบูรณาการต้องมีลักษณะที่เชื่อมโยงผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกันโดยสะท้อนให้เห็นว่าในวิสัยทัศน์พันธกิจค่านิยมกลยุทธ์และสิ่งที่ธุรกิจดำเนินการทั้งหมดมีผลต่อการสร้างคุณค่าทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างไรด้วยทุน (Capital) ที่มีอยู่เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพในการสร้างคุณค่าจากการจัดสรรทุนของธุรกิจที่มีอยู่ในหลากหลายรูปแบบ อาทิ

- Financial capital เช่น เงินทุนส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นต้น
- Manufactured capital เช่น ตึกเครื่องจักรสาธารณูปโภคพื้นฐานในการผลิตเป็นต้น
- Intellectual capital เช่น ทรัพย์สินทางปัญญาสิทธิบัตรลิขสิทธิ์เป็นต้น
- Human capital เช่น ความสามารถและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์คุณค่าทางศีลธรรมของบุคลากรเป็นต้น
- Social and relationship capital เช่น แบนด์ชื่อเสียงองค์กรความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้เสียเป็นต้น
- Natural capital เช่น ทรัพยากรดิน น้ำ อากาศความหลากหลายทางชีวภาพระบบนิเวศวิทยาเป็นต้น

2.3.2 การเปิดเผยรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมตามแบบ Global Reporting Initiative (GRI) (สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม, 2556)

GRI เป็นองค์กรอิสระที่ไม่แสวงหากำไรซึ่งทำงานในลักษณะเครือข่ายร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียที่เป็นผู้ประกอบการวิชาชีพและองค์กรต่างๆ ทั่วโลก GRI ทำหน้าที่ประเมินและสร้างมาตรฐานการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของธุรกิจว่าให้ความสำคัญกับประเด็นด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ รวบรวมผลการดำเนินงานในเรื่องผลกำไร (Profit) มนุษย์ (People) และ โลก (Planet) ไว้ภายใต้กรอบการประเมินและการเปิดเผยข้อมูลชุดเดียวกันซึ่งกล่าวได้ว่า GRI มีส่วนสำคัญในการผลักดันให้ธุรกิจต่างๆ ทั่วโลกประเมินผลการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน การจัดทำตารางเทียบดัชนีชี้วัดของ GRI (GRI Content Index) ยังมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลจากรายงานตามกรอบ GRI สามารถเปรียบเทียบข้อมูลผลการดำเนินงานระหว่างองค์กรที่อยู่ในภาคธุรกิจเดียวกันได้ง่ายมากยิ่งขึ้นอีกด้วย กรอบการรายงานตามแนวทางของ GRI มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจนถึงกรอบการรายงานล่าสุด คือ G4 (Generation 4) ซึ่งเผยแพร่เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2013

องค์ประกอบหลักของกรอบการจัดทำรายงานความยั่งยืน จะแบ่งออกเป็น “วิธีการรายงาน” (how to report) ซึ่งประกอบด้วย หลักการที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลในเชิงเนื้อหา คุณภาพ และขอบเขต กับ “สิ่งที่จึรายงาน” (what to report) ซึ่งประกอบด้วย

1. การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นมาตรฐาน ได้แก่ รายงานที่เปิดเผยในเรื่องกลยุทธ์ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงองค์กร ตัวแปรเสริมการรายงาน ตลอดจนการกำกับดูแล พันธกรณีและ ข้อผูกพันขององค์กร ตลอดจนการเปิดเผยแนวการบริหารจัดการและตัวบ่งชี้การดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

2. ส่วนเพิ่มเติมเฉพาะด้าน (Sector Supplements) ในสาขาต่างๆ ตามกรอบการรายงานของ GRI

2.4 ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) (ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ, 2558 : ระบบออนไลน์)

การระดมทุนให้แก่ภาคธุรกิจในทุกระดับของตลาดหลักทรัพย์เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น แต่ในกระบวนการเข้าสู่การเป็นบริษัทจดทะเบียน บริษัทต้องมีความพร้อมในหลายๆ ด้าน ทั้งด้านฐานะทางการเงินและผลประกอบการ โครงสร้างการบริหารควบคุมกิจการ การเตรียมข้อมูลสารสนเทศ ดังนั้น อาจทำให้เกิดเป็นอุปสรรคต่อบริษัทขนาดเล็หรือขนาดกลางในการเข้ามาเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่คงปฏิเสธมิได้ว่า บริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กได้แสดงบทบาทที่สำคัญในการเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศเช่นกัน และมีแนวโน้มที่บริษัทเหล่านี้จะมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตลาดหลักทรัพย์ได้เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีต่อการพัฒนาประเทศ และถือเป็นรากฐานทางเศรษฐกิจที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่งจึงได้มีการจัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (Market for Alternative Investment) เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2541 ขึ้นภายใต้การบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเปิดโอกาสให้บริษัทในระดับ SMEs มีทางเลือกหนึ่งในการระดมทุนที่เทียบเท่ากับกิจการขนาดใหญ่ที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งถือว่าเป็นการสร้างรากฐานที่เข้มแข็งให้แก่ระบบเศรษฐกิจ รวมถึงเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่กิจการเหล่านี้ที่จะเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไปในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์เพื่อพัฒนาตลาดทุนในประเทศ และถือเป็นการช่วยสนับสนุนแหล่งเงินทุนให้กับธุรกิจที่กำลังเติบโตและมีศักยภาพ โดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

1. เพื่อเป็นช่องทางการระดมทุนให้แก่บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งไม่เคยมีโอกาสในการเข้าถึงตลาดทุนมาก่อนได้มีโอกาใช้ประโยชน์จากตลาดทุนเช่นเดียวกับบริษัทขนาดใหญ่

2. เพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างหนี้ โดยการแปลงสภาพจากหนี้เป็นทุนระหว่าง สถาบันการเงิน และลูกหนี้ โดยมีช่วยให้เกิดสภาพคล่องในหุ้นที่สถาบันการเงินได้เข้าไปถือครองทำให้การปรับโครงสร้างหนี้ในลักษณะดังกล่าวเป็นไปได้มากขึ้น

3. เพื่อสนับสนุนให้ธุรกิจร่วมลงทุน (Venture Capital) เกิดแรงจูงใจที่จะเข้ามาลงทุนมากขึ้น ในธุรกิจที่อาจมีขนาดไม่ใหญ่นัก แต่มีศักยภาพเติบโต

4. เพื่อเพิ่มสินค้าใหม่ให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ลงทุน ทำให้มีทางเลือกในการลงทุนและสามารถกระจายความเสี่ยงจากการลงทุนได้มากขึ้น

2.5 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ขวัญทิพย์ ฉุ่มประโคน (2552) ศึกษาเรื่องการเปิดเผยข้อมูลทางการบัญชีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของบริษัทในอุตสาหกรรมพลังงานและสาธารณูปโภคที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 27 บริษัทในปี 2552 ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาโดยใช้ค่าร้อยละในการอธิบายข้อมูลปัจจัยด้านผู้ประกอบการของกลุ่มตัวอย่างและใช้สถิติเชิงอนุมานวิเคราะห์ปัจจัยด้านผู้ประกอบการและด้านสารสนเทศรายงานทางการเงินมีความสัมพันธ์ต่อการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้ Chi-Square วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และจากการผลของการศึกษา พบว่า บริษัทให้ความสำคัญเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคลมากที่สุดและมีหลักการในการรับรู้รายการของการบัญชีสิ่งแวดล้อมในรูปข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ แต่บริษัทยังไม่ให้ความสำคัญการเปิดเผยข้อมูลทางการบัญชีสิ่งแวดล้อมมาก ซึ่งในรายงานประจำปี 2552 ได้มีการเปิดเผยเพียง 5 บริษัทเท่านั้น

เกษชนก เมฆเจริญ (2555) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรายงานความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลตอบแทนหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมจากรายงานประจำปีและแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี จำนวน 352 บริษัท ปี 2553 ใช้การนับบรรทัดในการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา และใช้สมการถดถอยเชิงพหุคูณในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ จากผลการศึกษา พบว่า บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมในภาพรวมโดยเฉลี่ย 278 บรรทัด ประเด็นที่มีจำนวนบรรทัดการเปิดเผยมากที่สุด คือ ธรรมชาติภาพ และประเด็นที่มีจำนวนบรรทัดน้อยที่สุด คือ สิทธิมนุษยชน และความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนหลักทรัพย์กับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่า ธรรมชาติภาพและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับผลตอบแทนหลักทรัพย์

เบญจวรรณ แซ่ลี (2555) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี 2551 – 2553 โดยการนับบรรทัดของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 100 Index จำนวน 68 บริษัท ซึ่งงานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาและใช้การวิเคราะห์ทดสอบสมการถดถอยเชิงพหุคูณ จากการผลของการศึกษาพบว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี โดยมีจำนวนบรรทัดเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมในภาพรวมปี 2551 ปี 2552 และปี 2553 เฉลี่ย 371 บรรทัด 391 บรรทัดและ 431 บรรทัดตามลำดับ และจากการทดสอบสมการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ในขณะเดียวกันด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหลักทรัพย์

โกวิท อธิวัฒนกุล (2556) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลตามความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลตอบแทนหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET100 Index โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปีของการเปิดเผยข้อมูลการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมในปี 2551 – 2554 และใช้ราคาหลักทรัพย์รายเดือนถัวเฉลี่ยในปี 2553 - 2555 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่ม SET 100 Index จำนวน 67 บริษัท โดยงานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1.วิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมจากรายงานประจำปีของบริษัท โดยแยกตามการวัดค่าของข้อมูลตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมทั้ง 7 ประเด็นตามมาตรฐานสากลว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม โดยใช้แบบบรรทัด ส่วนที่ 2.การวิเคราะห์ระหว่างผลตอบแทนหลักทรัพย์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ จากการผลของการศึกษา พบว่า บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุดคือ ด้านธรรมาภิบาล น้อยที่สุดคือ ด้านการดำเนินงานอย่างเป็นธรรม ส่วนการเปิดเผยข้อมูลในรูปตัวเงิน การเปิดเผยมากที่สุดคือ ข้อปฏิบัติด้านแรงงาน น้อยที่สุดคือ ด้านธรรมาภิบาล และปี 2552 – 2555 ได้มีการเปิดเผยข้อมูลความสัมพันธ์เชิงบวกและลบกับผลตอบแทนหลักทรัพย์

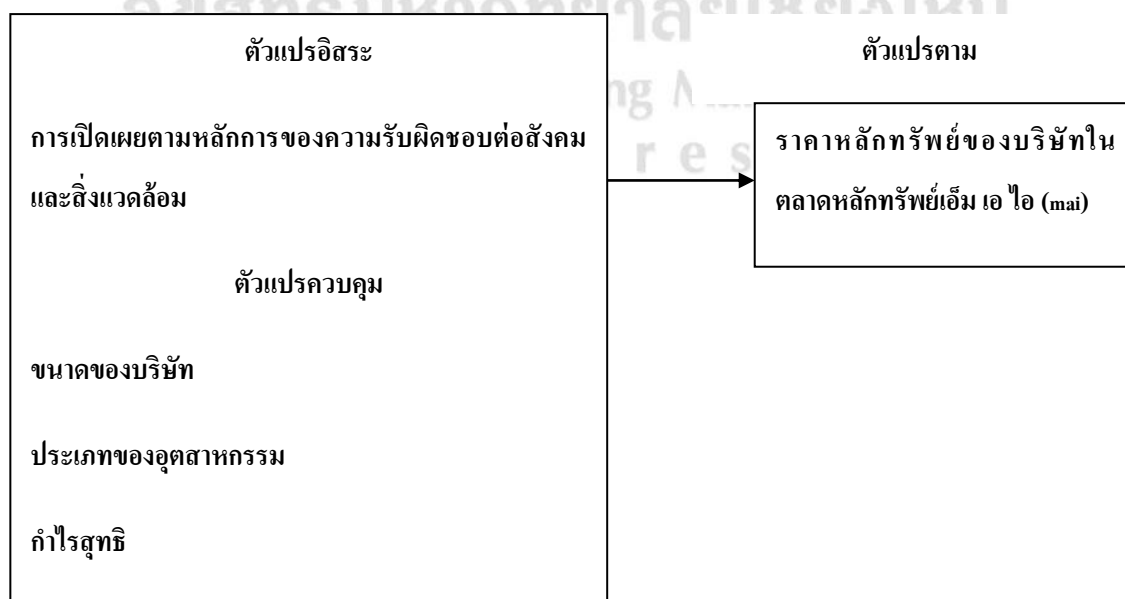
ทริยา พงษ์พันธุ์ (2557) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างระดับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมและบรรษัทภิบาลขององค์กรกับผลประกอบการทางการเงินของบริษัทหมวดธุรกิจพลังงานที่อยู่ในดัชนี SET 50 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลในรายงานประจำปี แบบแสดงข้อมูลประจำปี และรายงานแห่งความยั่งยืน ปี 2555 – 2557 จำนวน 30 ข้อมูล โดยใช้การ

วิเคราะห์เชิงอนุมานหาความสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปร โดยพิจารณาความสัมพันธ์ในรูปแบบเชิงเส้นตรง จากการผลการศึกษา พบว่า การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลขององค์กรกับผลประกอบการทางการเงินมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาลขององค์กรกับผลประกอบการทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม และอัตรากำไรสุทธิ

รังสรรค์ โนชัย (2558) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรกับผลการดำเนินงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมการเกษตรและอาหาร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในรายงานประจำปีที่มีการเปิดเผยทางเว็บไซต์ของบริษัท จำนวน 47 บริษัท ตั้งแต่ปี 2555 – 2557 โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ จากผลการศึกษา พบว่า ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ขนาดขององค์กร และอัตราส่วนประสิทธิภาพในการจัดการหนี้สิน ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ ในขณะที่ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรและอัตราส่วนประสิทธิภาพในการจัดการหนี้สินมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับอัตรากำไรสุทธิ

2.6 กรอบแนวคิดของการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถแยกตัวแปรการศึกษาออกเป็น ตัวแปรอิสระ ตัวแปรตามและตัวแปรควบคุมดังนี้

กรอบแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai)

จากกรอบแนวคิดที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรม ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานได้ดังนี้

2.6.1 การเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (CSR)

ในปัจจุบันการเปิดเผยความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเริ่มมีความจำเป็นกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทและสังคม รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมที่เคยได้รับผลกระทบจากการประกอบธุรกิจและการศึกษาผลงานวิจัยของเบญจวรรณ แซ่ลี (2555) พบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนและการพัฒนาชุมชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นการศึกษาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและจากงานวิจัยของโกวิท อธิวัฒน์กุล (2556) พบว่าบริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด คือ ด้านธรรมาภิบาล น้อยที่สุด คือ ด้านการดำเนินงานอย่างเป็นธรรม ส่วนการเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตัวเงินการเปิดเผยมากที่สุด คือ ข้อปฏิบัติด้านแรงงาน น้อยที่สุด คือ ด้านธรรมาภิบาล และปี 2552 – 2555 ได้มีการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลตอบแทนหลักทรัพย์ ทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) ที่เป็นบริษัทขนาดเล็กและขนาดกลาง ซึ่งจะทำให้บริษัทได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคม รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมได้อย่างเต็มที่โดยอาจจะส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ในเชิงบวกของบริษัท เพราะปัจจุบันการที่บริษัทจะอยู่รอดได้นอกจากการพัฒนาของตัวบริษัทแล้วจะต้องคำนึงถึงชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของบริษัทด้วย ดังนั้นจึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมกับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (mai) ผู้ศึกษาจึงได้ตั้งสมมติฐานได้ดังนี้

H_1 : ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์

$H_{1.1}$: การประกอบกิจการด้วยความเป็นธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์

$H_{1.2}$: การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์

$H_{1.3}$: การเคารพสิทธิมนุษยชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์

- H_{1.4}: การปฏิบัติต่อแรงงานอย่างเป็นธรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์
- H_{1.5}: ความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์
- H_{1.6}: การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์
- H_{1.7}: การร่วมพัฒนาชุมชนหรือสังคมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์
- H_{1.8}: การมีนวัตกรรมและเผยแพร่ นวัตกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์

2.6.2 ขนาดของบริษัท (SIZE)

ในปัจจุบันบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีแนวโน้มที่มีราคาหลักทรัพย์สูงกว่าบริษัทขนาดเล็ก โดยบริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีความพร้อมด้านเงินทุน ทุนจดทะเบียน สิทธิประโยชน์ และแรงงานด้านต่างๆ มากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก ซึ่งขนาดของบริษัทสามารถวัดได้จาก ทุนจดทะเบียน สิทธิประโยชน์ รวมไปถึงราคาหลักทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่ใช้สิทธิประโยชน์แทนขนาดของบริษัทในการวิเคราะห์ข้อมูล จากงานวิจัยของโกวิท อธิวัฒน์กุล (2556) และงานวิจัยของเบญจวรรณ แซ่ลี (2555) โดยงานวิจัยของเบญจวรรณ แซ่ลี (2555) พบว่า ขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน ซึ่งผู้ศึกษาคาดหวังว่าขนาดของบริษัทมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์

2.6.3 กำไรสุทธิ (PRO)

ปัจจุบันกำไรสุทธิเป็นการบอกถึงความสามารถในการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งหากบริษัทใดมีกำไรสุทธิสูง สามารถทำให้บริษัทนั้นนำลงทุนมาก รวมไปถึงการส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทด้วย ซึ่งจากงานวิจัยของเกษชนก เมฆเจริญ (2555) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้รวมกับผลตอบแทนหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นผู้ศึกษาคาดหวังว่ากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์

2.6.4 ประเภทอุตสาหกรรม (IND)

ประเภทของอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (mai) แบ่งออกเป็น 8 ประเภท ซึ่งประกอบไปด้วย กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มทรัพยากร กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มบริการ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งแต่ละอุตสาหกรรมมีการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันไป ซึ่งจากงานวิจัยของเบญจวรรณ แซ่ลี (2555) พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน และจากงานวิจัยของโกวิท อธิวัฒน์กุล (2556) พบว่า ประเภทของ

อุตสาหกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนหลักทรัพย์ โดยผู้ศึกษาคาดหวังว่าประเภทของอุตสาหกรรมมีผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทของอุตสาหกรรม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved